

Natuurlijk (moes)tuinieren

De tweede tip: Niet Spitten!

De vorige keer ging het om de natuur als leermeester. Door goed de processen in de natuur te observeren leren wij hoe wij met ons eigen stukje grond zouden kunnen omgaan.

Deze keer is spitten het onderwerp. Of eigenlijk niet spitten!

Spitten?

Aan het eind van het tuinseizoen of ergens in de winter stropen wij de mouwen op, pakken de spade en daar gaan we dan. Bed na bed wordt omgespit. Een zware klus. Maar als deze is volbracht, kijken we met voldoening naar de kluiten zwarte aarde die de bedden siert. Laat de vorst maar komen. Die zal de kluiten stuk vriezen, zodat wij in het voorjaar de losgemaakte grond kunnen frezen en verder zaai- en plantgereed maken.

Als voordelen van spitten worden vaak genoemd:

- Het losmaken van de grond:zwarte grond wordt makkelijker bewerkbaar
- Het onderwerken van onkruid:het organische afval, dus ook het onkruid wordt ondergewerkt en alles ziet er weer netjes uit
- Het inwerken van organisch materiaal:oude stalmest of compost verrijkt de grond
- Het vrijmaken van mineralen: door het spitten wordt de grond opengesteld voor zuurstof en vindt er een van micro-organismen plaats, die organisch materiaal afbreken. Hierdoor komen er mineralen uit humus en kleine steendeeltjes vrij.

Dit klinkt allemaal heel positief, Maar

Nee!

Niet spitten klinkt heel raar als advies voor een (moes)tuin. Het zit immers bij iedereen ingebakken dat er gespit moet worden om de grond los te maken, om de bodemstructuur te verbeteren.

Maar niets is minder waar: niet spitten zorgt ervoor dat bodemleven intact blijft en het is juist het bodemleven dat zorgt voor de structuur, niet het spitten!

Bacteriën, bodemschimmels en een massa kleine diertjes werken samen en zorgen zo voor een gezonde bodemstructuur.

Spitten heeft juist het omgekeerde effect op de bodem. De bodemstructuur, het bodemleven en het gehalte organische stof in de bodem gaat jaar na jaar naar beneden en de bodem verarmt, verliest structuur en het bodemleven verdwijnt.

Juist hierdoor, juist omdat u het bodemleven vernielt en u het hen onmogelijk maakt om de structuur weer op te bouwen, juist daarom moet u elk jaar spitten.

Het afsterven heeft als gevolg dat de grond compacter wordt, dichtslaat bij hevige regen en opdroogt bij zon en dus moeilijk toegankelijk wordt voor water, licht en lucht. Tegen de tijd dat het bodemleven zich heeft hersteld is het alweer tijd om opnieuw te spitten want de bodem ligt helemaal verdicht. En zo kom je in een vicieuze cirkel terecht.

Kijk naar de natuur. Daar wordt de grond niet gespit. en toch kan er een enorm rijke grond ontstaan, humus tot 10-tallen centimeters diep, donkere, perfect vruchtbare grond, rijk aan voedingsstoffen. Er groeit en bloeit van alles. Dit, dankzij een bodem die niet is verstoord.

Wat U wel kunt doen om de grond iets te breken is een spitvork diep in de grond steken. Vervolgens beweegt U de vork naar U toe. Zo keert U de grond niet om. Veel lichter werk dan spitten en het bodemleven blijft gespaard.

U vindt het misschien moeilijk om te geloven, maar probeer het eens uit op een klein stukje van uw tuin! Spit enkele jaren niet en de ideale bodemstructuur volgt vanzelf.

Bron: Natuurlijkmoestuun.be